

คลอดิน คลาริคาด ทานวีร์ : การให้การศึกษาเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ:กรณีศึกษาสถาบันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในจังหวัดอัลบายประเทศฟิลิปปินส์ (EDUCATION FOR DISASTER RISK REDUCTION: THE CASE OF THE 'CLIMATE CHANGE ACADEMY' IN ALBAY PROVINCE, PHILIPPINES) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: คาร์ล มิเดิลตัน, หน้า.

เนื่องจากในหลายปีที่ผ่านมา ความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่นพายุไต้ฝุ่นที่โจมตีฟิลิปปินส์ มีตัวเลขสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นที่น่ากังวลในหมู่ผู้ดำเนินงานในโครงการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะในจังหวัดอัลบาย ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีความเสี่ยงจากพายุไต้ฝุ่นสูงในประเทศฟิลิปปินส์ การออกกฎหมายในระดับชาติและท้องถิ่นเริ่มตระหนักถึงความสำคัญและการหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยวิธีการเพิ่มขีดความสามารถให้กับหน่วยงานราชการท้องถิ่น เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ และเพิ่มความสามารถในการปรับตัวในชุมชนต่าง ๆ ในจังหวัดอัลบาย จุดประสงค์สำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เพื่อศึกษาผลของ ”สถาบันการอบรมและจัดการการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ” หรือที่รู้จักกันในนาม ”สถาบันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” ที่มีผลต่อกระบวนการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Disaster Risk Reduction) เพื่อสร้างความสามารถในการปรับตัวให้กับชุมชนในจังหวัดอัลบาย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับ รูปแบบการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคม-สิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมองค์กร เพื่อวัดปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของคณะผู้ทำงานในหน่วยงานราชการท้องถิ่น ผู้ให้การอบรมและสร้างความเปลี่ยนแปลงในสภาพที่ทำงานจากผลของโครงการอบรม โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อธิบายการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการให้การศึกษาด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Education for Disaster Risk Reduction-EDRR) เพื่อศึกษาว่าโครงการจัดอบรมของสถาบันดังกล่าวจัดขึ้นอย่างไรเพื่อให้ได้มาซึ่งผลที่พึงพอใจโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับ การให้การศึกษาด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และแนวคิดเรื่องวัฏจักร เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการของรูปแบบการอบรมของสถาบันดังกล่าว การเก็บข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาจากการตามรอยศึกษาของอดีตผู้เข้าร่วมอบรม 11 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากบุคคลต่าง ๆ 12 คนที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมเกี่ยวกับสถาบัน

ข้อค้นพบหลักของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ชี้ให้เห็นว่าการพัฒนารูปแบบการอบรมขึ้นอยู่กับประสบการณ์หลาย ๆ ด้านจากการเผชิญภัยพิบัติในจังหวัดอัลบาย ผ่านการชี้แนะจากองค์การจัดการและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ และยังเสนอว่าการอบรมที่ดำเนินการโดยสถาบันดังกล่าว และการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมในเชิงบวกที่แสดงให้เห็นชัดเจนมีส่วนช่วยอย่างมากทั้งในด้านส่วนตัว ในฐานะสมาชิกของชุมชน และในการปฏิบัติภารกิจ ในฐานะราชการท้องถิ่นในจังหวัดอัลบายด้วย อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์จริง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมถูกค้นพบในระดับหมู่บ้านเท่านั้นที่ซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเป็นผู้ตอบสนองต่อภัยพิบัติเป็นคนแรก ผลการดำเนินงานของโครงการอบรมจากสถาบันดังกล่าวในแง่ของการให้การช่วยเหลือเพื่อนร่วมชาติประสบภัยที่สิ่งไว้ และโครงการพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติขึ้นอยู่กับทรัพยากรทั้งด้านการเงิน และศักยภาพทางเทคนิคซึ่งมีส่วนสำคัญในการรับรองการปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพของสถาบัน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงสรุปว่าสถาบันในฐานะสถาบันฝึกอบรมได้มีส่วนในกระบวนการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ โดยรวมในการสร้างการฟื้นฟูชุมชนในจังหวัดอัลบาย และการกำหนดประเด็นโดยรวมของ การศึกษาด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทั้งในระดับชาติและระดับโลก

สาขาวิชา การพัฒนาระหว่างประเทศ
ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่อนิติ 
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก